

[Stensballe.]

Lejlighed til at beskæftige sig med det foreliggende Lovforslag. . .“

Jeg har ikke kunnet læse det anderledes, end at det er den første Lejlighed, Direktoratet har haft til at beskæftige sig med det Forslag, som nu foreligger her, og naar den højtærede Minister søger at komme bort fra, hvad der her staar skrevet, vil jeg gerne spørge ham: Er det saaledes, at der foreligger i Ministeriet en Udtalelse fra Direktoratet om dette Lovforslag, eller er det blot saaledes, at den højtærede Minister har kaldt en eller anden Embedsmand op og siddet og ført en Forhandling med vedkommende? Det kan jo i hvert Fald ikke være det samme som en skriftlig Meddelelse fra Direktoratet. Jeg har ikke kunnet læse det anderledes, end at en saadan Udtalelse ikke har været indhentet, men det kan jo være, det er forkert.

Det har været et Skøn, det er jeg klar over; det sagde jeg ogsaa, og jeg sagde endvidere, at det maatte være svært at skønne. Derfor kan det ogsaa være, at det Skøn, der er anlagt, er for lille. Men det, jeg hentydede til, er, at den højtærede Minister har sagt i Folketinget, at hvis vi nu siger, at to Gange to er fire — derved kommer vi Sandheden nærmest —, saa vil jeg gaa ud fra, at der er Mulighed for, at dette Forslag kan koste ikke 4,8 Mill. Kr. — det var det, Direktoratet var kommet til —, men 6 Mill. Kr.; i Bemærkningerne var det opført til 5 Mill. Kr. Altsaa, det er et Skøn, og det er et stort Skøn, og det var ud fra det Skøn, som min Partifælle, Dr. Krag, har dannet sig, at jeg sagde, at der vilde være Mulighed for, at man kunde komme til at tømme Fonden endog ret hurtigt.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa alle de Bemærkninger, der blev gjort til mig. At Valgdagen absolut skulde binde med Hensyn til dette Forslag, kan jeg ikke erkende — der var saa meget i den Pose; men vi for vort Vedkommende vil i hvert Fald føre en tilsvarende Politik som den, vi førte ogsaa før Valgdagen. Det Grundlag, som den Gang blev tilrettelagt, maa vi holde os indenfor; det maa og vil vi arbejde indenfor.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) udtalte, at jeg havde sagt, at Arbejdsløshedsloven af 1927 skulde have hjulpet Kommunerne med at bringe Udgifterne ned. Ja, saadan sagde jeg nu ikke, men hvis det ærede Medlem læser Dr. Krag's Beregninger igennem, vil han komme til det Resultat, at det virkelig ogsaa har været saaledes til Trods for den særegne og

mærkelige Mentalitet, der har hersket i de senere Aar, den Lyst til at gaa op med Understøttelserne, uden at det begrundedes af Arbejdsløsheden. Det, jeg sagde, var, at der skabtes *Betingelser* for Beparelser for Kommunerne. Hvis Kommunerne ikke selv vil, er der ingen, der kan hjælpe dem. Man har jo Ret til at bruge Hjælpekasserne, naar blot Byraad og Sogneraad vil gaa med til det.

Den højtærede Minister sagde, at man ikke her var gaaet saa vidt i visse Henseender som i den tidligere Lovgivning. Men det er i hvert Fald givet, at man her er kommet endnu videre end efter Hjælpekasselovgivningen, for efter Hjælpekasselovgivningen skal der dog Undersøgelse til i de enkelte Tilfælde, det skal undersøges, om der virkelig er Trang til Stede. Efter dette Lovforslag kan der gives uden Hensyn til Trang, uanset, hvorledes Indtægtsforholdene har været i den forløbne Del af Aaret, og uanset, hvorledes vedkommendes Formuesforhold er. Blot han er arbejdsløs, er Medlem af en Arbejdsløshedskasse og har opbrugt sin vedtægtsmæssige Understøttelse, kan han faa Hjælp. Det er det, vi mener er forkert, og derfor maa vi henvise til Hjælpekasselovgivningen, som er begrænset paa disse Punkter.

Jeg skal herefter gentage, hvad jeg udtalte før, at paa nærværende Grundlag kan vi ikke medvirke til at fremme dette Lovforslag.

Ludvig Christensen: Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) lod os ikke vide noget som helst om, hvad man da kunde gaa med til, og det maa jeg tage som Bevis for, at man overhovedet ikke vil noget fra Partiet Vestres Side, men blankt afviser Lovforslaget. Det maa vi naturligvis finde os i, hvis der er Flertal i dette høje Ting for at føre en saadan Politik.

Det ærede Medlem paastod, at der var skabt Betingelser for, at Kommunerne kunde spare Penge ved den Arbejdsløshedslovgivning, der blev gennemført i 1927. Ja, hvis man havde været i Stand til at afskaffe Arbejdsløsheden, er det vel rigtigt, men da der stadig væk var arbejdsløse rundt om i Kommunerne, har det vist sig, at selv Kommuner, ledede af Venstre — i øvrigt ogsaa konservativt ledede Kommuner —, ikke har været i Stand til at føre en Politik paa dette Omraade, der har skabt Beparelser. Altsaa selv det tidligere Ministeriums Tilhængere ude omkring i Landets Kommuner har jamret højlydt over de vældigt forøgede Byrder, der er lagt over